

вавъ потъ или са училие въ училището
 а въ недѣля тие са събирале на улицата;
 и играле различни дѣтенски игри; тие игри
 са харесвале Ничу и той приемалъ въ
 тѣхъ най-големо участие, но недѣля са
 миновала, дѣцето отивале пакъ на работа,
 а Ничо оставалъ самъ. Какво той да прави?
 Каде да са дѣне? Ничо измислилъ нови
 игри нови удоволствия, но и тие игри
 твърде скоро му омръзнале, както омръз-
 ва сѣко едно изобрѣтение, какавто родъ
 то и да бѣде, когато нѣма човѣкъ предъ
 кого да са похвали и кому да го покаже.
 Само двѣ изобрѣтения твърде дълго зани-
 мавале Нича: първо, той намислилъ да
 прави манички колца и да впрѣга въ тѣхъ
 лалугери (сарбулецъ); а второ, да лови
 съ кананъ врабчета. Съ първата игра Ничо
 са занимавалъ лѣте, а съ втората — зиме.
 Подгледа Ничо дека са крие лалугерь и земе
 са за работа. Той влѣкалъ съ шубурата си